

Gli Incogniti &
Amandine Beyer
Beyond the limits

04.08.24

—20.30 h
Auditori Espai Ter
Torroella de Montgrí

PROGRAMA

Beyond the limits

CARL PHILIPP EMANUEL BACH (1714-1788)

Simfonia I en Sol major, H. 657

Allegro di molto – Poco adagio – Presto

Simfonia V en Si menor, H. 661

Allegretto – Larghetto – Presto

Simfonia IV en La major, H. 660

Allegretto – Larghetto – Presto

PAUSA

CARL PHILIPP EMANUEL BACH

Simfonia VI en Mi major, H. 662

Allegro di molto – Poco andante – Allegro spiritoso

Simfonia III en Do major, H. 659

Allegro assai – Adagio – Allegretto

Simfonia II en Si bemoll major, H. 658

Allegro di molto – Poco adagio – Presto

Durada aproximada del concert

1a part 35 minuts

Pausa 20 minuts

2a part 35 minuts

Gli Incogniti

Amandine Beyer violí i direcció

Natalie Carducci, Yan Ma, Vadym Makarenko, Andrés Murillo, Corinne Raymond-Jarczyk,

Alba Roca i Katia Viel violins

Ottavia Rausa i Ricardo Sánchez violes

Marco Ceccato, Cécile Verolles, violoncels

Eloy Orzaiz Galarza clavicèmbal

Baldomero Barciela violone

Gli Incogniti compta amb el suport del DRAC Nouvelle-Aquitaine, la regió de Nouvelle-Aquitaine i el departament de Gironde

COMENTARI

MÉS ENLLÀ DELS LÍMITS

No sempre som conscients de la fragilitat de les partitures musicals dels segles passats. Que una obra antiga tingui l'oportunitat de ser escoltada avui depèn d'innombrables factors: si va ser recopilada per algú en el moment de la seva composició, si posteriorment va tenir l'oportunitat de ser guardada en una biblioteca que ha sobreviscut a incendis, inundacions, etc. guerres o saquejos i que, finalment, el manuscrit o l'edició de l'època està disponible i llegible avui per poder ser tocat i interpretat. Però el fet mateix de crear música extraordinària és encara més fràgil. Sovint tenim la imatge romàntica d'un compositor que només ha de seguir el seu geni i la seva ploma per compondre obres mestres. La realitat és molt diferent: si el compositor és contractat, ha de seguir els gustos dels seus caps (pensem en la situació del Carl Philipp Emanuel Bach a la cort de Frederic II de Prússia, on el seu talent no era tan apreciat com es podria pensar); i si el compositor decideix publicar, s'ha d'adaptar, per descomptat, als gustos del seu públic però també a les habilitats tècniques dels possibles intèrprets amateurs. De fet, les ocasions en les quals un compositor es troba absolutament lliure d'expressar els seus pensaments són rares i sovint degudes a l'atzar, com ara trobar un mecenes que li ofereixi total llibertat creativa. Per a sort nostra, aquest va ser el cas del baró Gottfried van Swieten, que va encarregar les simfonies d'Hamburg a Carl Philipp Emanuel Bach.

Gottfried van Swieten va ser un noble austríac d'origen holandès fascinat per la música, i també un compositor aficionat. Va treballar com a diplomàtic en diversos llocs d'Europa, especialment com a ambaixador a Berlín, a la cort de Frederic de Prússia, i durant totes les seves missions per Europa va començar a formar una col·lecció de partitures. Al seu retorn a Viena, va ser nomenat Prefecte de la Biblioteca Imperial, on va desenvolupar el nou sistema de catalogació de targetes que esdevindria l'estàndard durant els segles següents, substituint l'antic sistema de catalogació de llistes. Però en l'àmbit musical, el seu paper principal serà el de mecenes. Va donar suport econòmic a compositors com Mozart o Beethoven (qui li va dedicar la seva primera simfonia), i alhora va promoure la música de

diversos mestres *antics* (Bach, Händel...) entre els mateixos compositors. Les seves contribucions són tant nombroses com variades: tradueix a l'alemany els textos de *La Creació* o *Les Estacions* de Haydn, encarrega a Mozart l'arranjament dels oratoris de Händel o demana a Carl Philipp Emanuel que comenci a compondre les simfonies Wq. 182 el 1773.

Les ocasions en les quals un compositor es troba absolutament lliure d'expressar els seus pensaments són rares i sovint degudes a l'atzar, com ara trobar un mecenes que li ofereixi total llibertat creativa.

No es coneixen proves d'una trobada entre Gottfried van Swieten i Carl Philipp Emanuel: quan el baró va arribar a Berlín, el músic ja havia marxat al seu nou càrrec a Hamburg. Tanmateix, coneixem l'admiració del noble per la música de l'home que és el compositor alemany més important de la seva generació. Sabem que el baró va ser un dels subscriptors de diverses edicions de la música de Carl Philipp (una antiga forma de micromecenatge), i el 1781 fins i tot li va dedicar el seu tercer volum de sonates «für Kenner und Liebhaber» (per a coneixedors i aficionats), que demostra clarament la naturalesa continuada del suport de van Swieten. Però l'encàrrec de les simfonies Wq. 182 té un caràcter particular. Una font posterior ens diu que el mecenes va demanar explícitament al compositor que «cap consideració de les dificultats que poguessin experimentar els intèrprets» coartés la seva creació, i cal admetre que va complir perfectament aquesta clàusula del contracte! Potser el baró era conscient del pensament del nostre compositor sobre la majoria de les seves composicions publicades, com revela a la seva autobiografia «[...] Sempre he estat més reservat en aquestes obres que en les poques peces que vaig escriure per a mi sol» i volia oferir-li un espai en què pogués desenvolupar les seves idees musicals sense cap restricció.

Les simfonies Wq. 182 són un manifest artístic: el de la imaginació sobirana de Carl Philipp Emanuel Bach. Són l'espai de tots els atrevits, on es pot traspassar els límits per aconseguir l'objectiu: «Em sembla que la música ha d'arribar sobretot al cor». Amb aquesta sensació que irriga la seva creativitat, es llança a unes modulacions harmòniques impressionants (de La major a Fa major, de Si bemoll major a Re major!), no defuig cap ruptura en el discurs, alterna sense miraments passatges lírics, moments musicals congelats, passatges onírics, remolins d'escala explosives... i crea una música única que no té precedents ni reflex en cap dels seus contemporanis. No només per la seva escriptura, sinó també per l'espai que deixa als seus intèrprets, en aquestes pàgines totalment obertes, en les quals la dificultat tècnica d'execució no pot superar la sensació d'eufòria davant un text tan engrescador, tan generós, tan exigent.

Les simfonies Wq. 182 són un manifest artístic: el de la imaginació sobirana de Carl Philipp Emanuel Bach. Són l'espai de tots els atrevits, on es pot traspassar els límits per aconseguir l'objectiu: «Em sembla que la música ha d'arribar sobretot al cor».

Totes les particularitats d'aquesta música destaquen encara més si la comparem amb l'altra simfonia publicada per Carl Philipp Emanuel Bach en una versió només per a corda (Wq. 177): si bé trobem clarament el geni del compositor, es mostra però menys atrevit. Aquestes obres també són de la mateixa època que les simfonies *Sturm und Drang* de Haydn, i es pot observar com la música de C. P. E. Bach segueix un camí diferent i original. La música de Haydn esdevé eminentment sensible, però pràcticament no deixa un marc mesurat i lògic que després es va convertir en norma, mentre que Carl Philipp Emanuel Bach adopta un llenguatge extrem, brusc i sense concessions. Romanticisme absolut assumit de principi a fi. Els descendents naturals d'aquestes simfonies, almenys pel vessant expressiu, vindran només cinquanta o seixanta anys més tard i qui ho busqui podrà sentir els ecos d'aquest esperit ferotge, tendre i fascinant en la música de Beethoven o Mendelssohn (que sens dubte van interpretar aquestes simfonies a Berlín, mentre estudiava).

Davant d'aquestes partitures, síntesi perfecta del pensament musical de Carl Philipp Emanuel Bach, els intèrprets senten de seguida que el compositor els demana un compromís infalible, coratge i bogeria, tot el que va viure personalment mentre escrivia una música tan alliberada i original. El compositor va escriure que «un músic només pot moure els altres si ell mateix està commogut», i us assegurem que havent tingut l'oportunitat d'haver enregistrat aquesta meravellosa música, tots ens hem vist profundament commoguts.

Amandine Beyer i Baldomero Barciela

Palau de la Música Catalana Temporada 2024–2025

Royal Concertgebouw & Klaus Mäkelä /
Irène Theorin & Sarah Connolly / Freiburger
Barockorchester & René Jacobs / María
Dueñas, Philharmonia Orchestra & Marin
Alsop / Daniel Harding / Maria João Pires /
Filharmònica de Viena & Daniel Gatti / Juan
Diego Flórez / Alice Sara Ott / Serena Sáenz
& Vespres d'Arnadí / Denis Kozhukhin / Trio
Fortuny / Vox Luminis / Philippe Jaroussky /
Balthasar Neumann & Thomas Hengelbrock
/ musicAeterna & Teodor Currentzis / Raquel
García-Tomás / Diana Damrau & Jonas
Kaufmann / Fazil Say / Philippe Herreweghe
I més de 100 concerts!

Entrades, abonaments de cicles i abonaments
a la carta a partir de 4 concerts ja disponibles.

Seguets-nos
a les xarxes:

Amb el
suport de:

BIOGRAFIES

©Bertrand Pichene

AMANDINE BEYER

Des del principi de la seva carrera fa ja més de vint anys, Amandine Beyer ha ofert concerts arreu del món. Com a solista, ha estat molt sol·licitada i ha pogut tocar en la Philharmonie de París, al Carnegie Hall de Nova York, el Wigmore Hall de Londres, el Bozar de Brussel·les, l'Oji Hall de Tòquio... És convidada regularment com a solista i *konzertmeister* per la Freiburger Barockorchester, l'Akademie für Alte Musik de Berlín i l'Arion Baroque Orchestra de Montreal, l'European Union Baroque Orchestra, la Tafelmusick Baroque Orchestra de Toronto, Els Siècles, el Collegium Vocale de Philippe Herreweghe, l'Ensemble 415 de Chiara Banchini, la Finnish Baroque Orchestra...

El 2006 Amandine Beyer va fundar el seu grup, Gli Incogniti amb el qual interpreta la música instrumental de Johann Sebastian Bach, Vivaldi, Arcangelo Corelli, Johann Pachelbel, Nicola Matteis, François Couperin, Carl Philipp Emanuel Bach, Joseph Haydn, Wolfgang Mozart... Gli Incogniti ha actuat en els festivals de música més prestigiosos així com en sales de concerts a França (Philharmonie de París, Théâtre des Champs Elysées, Arsenal de Metz, l'Òpera de Bordeus, el Festival Radio France Montpellier Occitanie, Festival de Saintes...) com a l'estranger (Boston Festival, Bergen International Festival de Noruega, Wigmore Hall, Concertgebouw de Bruges, Flagey i Bozar a Brussel·les, la Philharmonie de Lieja, la Philharmonie de Luxemburg...).

El 2011, Amandine Beyer enregistra *Sonates & Partita* de J. S. Bach (*Zig-Zag territoires / Outhere Music*) que és rebuda amb els braços oberts tant pel públic com per la crítica. És en aquest moment que la coreògrafa Anne Teresa de Keersmaeker

(companyia Rosas) s'interessa pel seu treball i li proposa crear *Partita 2*. Després d'haver realitzat cinc representacions d'aquest espectacle a la Cour d'Honneur del Palau Papal d'Avinyó, Beyer comença una gira internacional en la qual realitza més de vuitanta representacions al voltant del món.

Aquesta col·laboració continua el 2018 amb la participació del seu grup Gli Incogniti al projecte *The Six Brandenburg Concerts*, que es representa a l'Òpera de París, la Monnaie de Bruxelles, Berlín, Nova York, Lija, Lille, Luxemburg... El 2022, col·laboraran un cop més amb *Mystery Sonatas / for Rosa* que posa en escena la integral de les *Sonates del Rosari* del compositor austríac Franz Biber.

Paral·lelament, Amandine Beyer desenvolupa una important activitat cambrística amb músics com ara Pierre Hantaï, Kristian Bezuidenhout o Andreas Staier, que abasta des del repertori barroc al romàntic. El 2015 crea el Kitgut Quartet, quartet de cordes amb instruments històrics. El seu primer disc *Tis too late to be wise*, consagrat a Haydn i a la música anglesa (Purcell, Locke), és publicat el 2019 per Harmonia Mundi i molt ben rebut per la crítica.

Des de l'enregistrament el 2008 de les *Quatre Estacions* de Vivaldi que dona a conèixer el grup, la discografia d'Amandine Beyer i de Gli Incogniti és rebuda calorosament per la crítica i recompensada amb nombroses distincions (Diapason d'Or, Choc de l'Année, Gramophone Editor's Choice, 4F de Télérama). La temporada passada va publicar dos discos amb Harmonia Mundi. El setembre de 2022 *Il Mondo al Rovescio*, dedicat als concerts per a diversos instruments de Vivaldi i més tard, el febrer de 2023, el disc *Mystery Sonates*, amb la integral de les *Sonates del Rosari* de Biber.

Després d'haver realitzat els seus estudis en la Schola Cantorum de Basilea sota el mestratge de Chiara Banchini, Amandine Beyer pren el testimoni i des de 2010 és professora en aquesta mateixa escola. El 2017 va crear amb Gli Incogniti una Acadèmia de música de cambra i de treball corporal. Ha estat convidada regularment per impartir classes magistrals per tot el món (Itàlia, Alemanya, Taiwan, USA, Canadà...).

Amandine Beyer va actuar per primera vegada en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en les de 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023.

GLI INCOGNITI

Fundat el 2006 per la violinista Amandine Beyer, el grup pren el nom de l'Accademia degli Incogniti, un actiu cercle literari liberal de la Venècia del segle XVII.

Especialista del repertori barroc instrumental, exploren també el repertori clàssic. Gli Incogniti és convidat habitualment pels teatres del món més importants: Philharmonie de París, Théâtre des Champs-Élysées, Wigmore Hall de Londres, Philharmonie d'Essen, Oji Hall de Tòquio, Philharmonie de Luxemburg, Bozar de Brussel·les... Participa també en grans festivals entre els quals es poden citar el Boston Festival als Estats Units, el Printemps des Arts de Montecarlo, el DT. Festival Bruges, el Festival Internacional de Bergen a Noruega, el Festival de Torroella de Montgrí i els festivals de Saintes i Montpellier, entre d'altres.

El grup col·labora de forma regular amb grans solistes com Giuliano Carmignola, Kristian Bezuidenhout, Andreas Staier, Maria Cristina Kiehr, Alexeï Lubimov, Hans-Jörg Mammel... però també amb Rosas, la companyia de la coreògrafa Anne Teresa de Keersmaecker, o els cantants tradicionals de la Manufacture Verbale.

Gli Incogniti grava en exclusivitat per a Harmonia Mundi: Vivaldi, Pachelbel, CPE Bach, Haydn... Els seus discos han rebut una gran quantitat de premis de la premsa especialitzada i del públic.

Apassionats per la pedagogia i la transmissió, Gli Incogniti organitza des de 2017 una Acadèmia de música de cambra i treball corporal, destinat a grups barrocs, estudiants o joves professionals.

Gli Incogniti és un grup que té el suport del DRAC Nouvelle-Aquitaine, la Regió Nouvelle-Aquitaine i el departament de la Gironde. Rep ajudes regulars de l'Adami, la Spedidam i del CNM Export per a les seves activitats de concerts i discogràfiques, i de la Caisse des Dépôts per a la seva Acadèmia.

Gli Incogniti va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2018 i hi va tornar en les de 2019, 2020, 2022 i 2023.

PROPERES CONCERTS

Divendres 09 d'agost
19 h Espai Ter

QUARTET GERHARD

Lluís Castán **violí** | Maria Florea* **violí** |
Miquel Jordà **viola** | Jesús Miralles **violoncel**

*Integral dels quartets de corda
de Xostakóvitx (V)*

Dmitri Xostakóvitx: *Elegia i Polca / Quartet de corda núm. 7 en Fa sostingut menor, Op. 108 / Quartet de corda núm. 14 en Fa sostingut major, Op. 142*

* Maria Florea substitueix Judit Bardolet, segon violí del Quartet Gerhard, que és baixa per recomanació mèdica

PREU: 28,00 EUR

Divendres 09 d'agost
21 h Espai Ter

QUARTET GERHARD

Lluís Castán **violí** | Maria Florea* **violí** |
Miquel Jordà **viola** | Jesús Miralles **violoncel**

*Integral dels quartets de corda
de Xostakóvitx (i VI)*

Dmitri Xostakóvitx: *Quartet de corda núm. 2 en La major, Op. 68 / Quartet de corda núm. 15 en Mi bemoll menor, Op. 144*

* Maria Florea substitueix Judit Bardolet, segon violí del Quartet Gerhard, que és baixa per recomanació mèdica

PREU: 28,00 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2024

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2022

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL DE
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí